



ע"פ 1491/12/17 - מדינת ישראל נגד יניב חיים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 1491-12-17

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המעוררת

יניב חיים
ע"י ב"כ עו"ד אריאל הרמן

נגד
המשיב

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט שמואל הרבסט) מיום 19.10.17
בת"פ 1238-07-16 ות"פ 49242-08-16.

כללי

1. המשיב הורשע על יסוד הודאתו בפריצה לרכב ובסחר בסם מסוכן (ארבע עבירות) ונדון ל - 350 שעות של"צ, חמישה חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים בגין כל אחת מהעבירות בהן הורשע, שישה חודשי פסילה על תנאי מהחזקת רישיון נהיגה למשך שלוש שנים בגין כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים ופיצוי בסך 500 ₪ לעדת תביעה מס' 2. הערעור מופנה כנגד קולת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 8.5.15 התפרץ המשיב לרכב בחניון ברחוב אגריפס וישב בתוכו. בימים 16.3.16, 20.4.16 ו - 5.6.16 מכר המשיב לסוכן משטרה סמוי סם מסוכן מסוג חשיש בכמויות שבין 18 ל - 23 גרם נטו תמורת סכומים הנעים בין 1,300 ₪ ל - 1,400 ₪ בכל עסקה. ביום 27.6.16 החזיק המשיב, על שולחן הסלון בביתו במעלה אדומים, בתערובת המכילה סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 1 גרם נטו.

טענות הצדדים

3. ב"כ המעוררת עותרת להחמרת עונשו של המשיב וטוענת כי נגע הסמים הוא בבחינת מכת מדינה ועל בית



המשפט להילחם מלחמת חורמה בתופעה זו באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה ולפגוע בכל חוליה מחוליות שרשרת הסם. לעמדת המערערת, מתחמי הענישה שקבע בית משפט קמא חורגים באופן קיצוני לקולה מאלו ההולמים את חומרת העבירות בהן הורשע המשיב, ובכלל זה נטען כי בית משפט קמא שגה ביחסו משקל רב מדי להליך השיקום אותו עבר המשיב. בענין זה טוענת המערערת כי הליך הטיפול במשיב טרם הסתיים או הושלם, ושירות המבחן המליץ להעמיד את המשיב בצו מבחן על מנת להמשיך ולבקר את הקשר הטיפולי עמו. יתרה מזו, גם אילו היה מדובר בנאשם שהשתקם או כי קיים סיכוי של ממש שישתקם, אין בכך כדי להוביל בהכרח למסקנה כי יש לחרוג לקולה מתחם העונש ההולם בעניינו, אלא, לכל היותר, ליתן להם ביטוי בגזירת עונשו בתוך מתחם העונש. עוד נטען כי בעבירות סמים יש להעדיף את שיקולי הגמול וההרתעה על פני שיקולי השיקום, בשל חומרתן ונזקייהן הרחבים של עבירות אלה. בנוסף, נוכח ריבוי העבירות וחומרתן, עונש של של"צ אינו הולם, אינו מידתי ואינו מרתיע את המשיב ואת כל הציבור מעבירות הסמים. כמו כן, עקרון ההלימה מחייב קביעת מתחם עונש נפרד עבור כל אחת מעבירות הסמים שביצע המשיב ולא להסתפק בקביעת מתחם אחד לכל העבירות. הוסף כי המשיב חשוד בכך שעבר עבירה אחרת בתקופת השיקום (אירוע גניבה מחודש מרץ 2017), זאת בניגוד לדברי המשיב לשירות המבחן כי אותו תיק עומד להיסגר. וכן, שיקום אינו מהווה הצדקה לסטייה כה משמעותית מהעונש הראוי (ובאה הפניה לפסיקה בנקודה זו - שיקולי שיקום אינו מאיינים יתר השיקולים ועקרון ההלימה).

הסגור טען, לענין כתב האישום הנוסף שהוגש כנגד המשיב, כי בית משפט קמא היה ער לקיומו של אותו הליך ואף התבקשה התייחסות שירות המבחן לכך. על כן, לא נפלה טעות בנקודה זו. בית משפט, מקום שיבקש להביא בחשבון שיקולי שיקום, אינו יכול לתת עונש שיפגע בשיקום ובהליך השיקום. העונש אמור ליתן משקל נמוך יותר לרכיבי הענישה האחרים, כפי שעשה בין משפט קמא וכפי שנתן לכך ביטוי בגזר דינו. מאסר ממש עלול לפגוע באופן חמור בשיקום ועל כן הוחלט לגזור על המשיב של"צ בהיקף נרחב מאוד, זאת לצד יכולתו להמשיך בעבודתו. כלומר לא הושמט כל שיקול שהוא. אין בגזר הדין טענה המצדיקה התערבות ויש לדחות הערעור, וזאת בנוסף לכך שהעבירות אותן עבר המשיב הן ברף הנמוך של עבירות הסם. המשיב מכר סם במשקלים קטנים לאדם המוכר לו שנים רבות.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המשיב עולה כי הינו יליד שנת 1978, גרוש ואב לשני ילדים, בעל עסק עצמאי לממכר מזון במרכז העיר, ללא עבר פלילי. קיבל על עצמו אחריות לביצוע העבירות, הביע חרטה והסביר כי ביצע על רקע שימוש בסמים. דיווח על שימוש בסמים מסוג קנבואידים מאז גיל 22 כדרך להתמודדות עם לחצים וחרדות. שירות המבחן התרשם מאישיות בעלת קווים הגנתיים וקושי בקבלת גבולות והכלת תסכולים. החל בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן בחודש נובמבר 2016. דווח כי הוא שיתף פעולה, נתרם מהטיפול ושמר על ניקיון מסמים. בעברו הרשעה תעבורתית משנת 2015 בעבירה של נהיגה תחת השפעת סמים, בגינה נדון לשישה חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות. שירות המבחן התרשם כי עונש זה לא שימש גורם מרתיע עבורו. הומלץ על הטלת של"צ בהיקף נרחב וצו מבחן למשך שנה.

דין ומסקנות

5. לזכות המשיב עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים והבעת חרטה מצדו. כמו כן, יש להתחשב לקולה בנסיבות החיים המורכבות בהן גדל המשיב, כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן והשתלבותו החיובית בהליך טיפולי ייעודי למשך תקופה העולה על שנה.



מאידך, לחובת המשיב נזקפת חומרת העבירות שביצע, הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, ובכלל זה ריבוי העסקאות, סמיכות הזמנים בהן בוצעו, כמות הסם שנמכרה, העובדה שאספקת הסם בוצעה זמן לא רב לאחר פניית הסוכן בכל מקרה, והאופן שבו נמכר בדרך המלמדת על זמינות ונגישות גבוהים להספקת הסמים. הכלל הנהוג בפסיקה בעבירות הסמים קורא ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי לעומת השיקולים האישיים והאינטרס השיקומי של מבצע העבירה. כל אלה שיקולים כבדי משקל. יחד עם זאת, לא ראינו כי נפלה טעות בגזר דינו של בית משפט קמא המצריכה התערבותנו, זאת נוכח נסיבות ביצוע עבירת ההתפרצות לרכב והשיקום אותו עבר המשיב, שיקום העלול לרדת לטמיון בנסיבותיו, במידה שייקטע הרצף השיקומי, ולאור כך שבית משפט קמא שקל מכלול שיקוליו וכלל השיקולים הרלבנטיים.

לפיכך, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ז תמוז תשע"ח, 10 יולי 2018, במעמד ב"כ המערערת ב"כ המשיב והמשיב בעצמו.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד